

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih : 09. Şubat 2026
Sayı : 1663

10/3740

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Muğla ilinin mevcut ve gelecekteki içme ve kullanma suyu ihtiyacının karşılanmasına ilişkin kamu politikalarının; havza önceliği, kamu yararı, mevzuata uygunluk ve bilimsel veriler temelinde değerlendirilmesi; Dalaman Çayı havzasından başka havzalara yapılan su tahsislerinin hukuki ve idari boyutlarının incelenmesi; Muğla Büyükşehir Belediyesi ve MUSKİ tarafından Milas-Bodrum hattı için talep edilen içme ve kullanma suyu tahsisinin reddedilme gerekçelerinin açıklığa kavuşturulması; Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün karar ve uygulamalarının kamu yararı ve eşitlik ilkeleri açısından araştırılması amacıyla, Anayasa'nın 98'inci, Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Gizem Özcan

Muğla Milletvekili

GEREKÇE

Su, yalnızca ekonomik bir kaynak değil; yaşam hakkının, halk sağlığının, gıda güvenliğinin ve toplumsal eşitliğin vazgeçilmez bir unsurudur. Ancak dünyada ve Türkiye’de iklim değişikliği, küresel ısınma, kuraklık, nüfus artışı, kentleşme ve su kirliliği gibi etkenlerin birleşik etkisiyle su krizi giderek derinleşmekte; suya erişim, kamusal bir hak olmaktan uzaklaştırılarak teknik, idari ve politik tercihlere bağlı kırılgan bir alana dönüşmektedir.

Su krizi artık geleceğe ilişkin bir risk değil, bugün yönetilmesi gereken yapısal bir sorundur. Dünya üzerindeki toplam su varlığının yalnızca %2,5’i tatlı sudur ve bunun da %1,2’sinden daha azı erişilebilir durumdadır. Küresel ölçekte yaklaşık 1,4 milyar insan yeterli içme suyuna erişememekte, 2,3 milyar insan sağlıklı suya ulaşamamaktadır. Dünya nüfusunun en az yarısı yılın belli dönemlerinde yüksek su stresi altında yaşamaktadır.

Türkiye, Falkenmark Endeksine göre hâlihazırda **yüksek su stresi** yaşayan ülkeler arasındadır. Kişi başına düşen yıllık kullanılabilir su miktarı 1.400–1.500 m³ seviyelerinde olup, artan nüfus ve iklim değişikliği etkileriyle bu miktarın 2030 sonrasında 1.200 m³’ün altına düşmesi beklenmektedir. Türkiye’nin içinde bulunduğu Akdeniz havzası, Hükümetlerarası İklim Değişikliği Paneli (IPCC) raporlarında iklim değişikliğine karşı en kırılgan “sıcak noktalar” arasında tanımlanmakta; özellikle Ege ve Akdeniz bölgelerinde sıcaklık artışı, yağış azalışı, kuraklık ve su stresi riskinin hızla arttığı vurgulanmaktadır.

Bu genel tablo, Muğla ili özelinde çok daha kritik bir boyut kazanmaktadır. Bilimsel projeksiyonlara göre Muğla’nın içme ve kullanma suyu karşılama oranı 2041 yılı itibarıyla %60 seviyelerine kadar düşme riski taşımaktadır. Özellikle Bodrum–Milas hattında her yıl derinleşen su krizi, turizm baskısı, hızlı nüfus artışı ve iklim kaynaklı kuraklıkla birlikte yapısal bir hal almıştır. Buna rağmen Muğla Büyükşehir Belediyesi ve ilgili ilçe belediyeleri, içme ve kullanma suyu teminine yönelik projeler üretmekte, altyapı yatırımları için kendi kaynaklarını seferber etmekte ve kamusal sorumluluk üstlenmektedir.

Ancak bu çabalar, merkezi idare tarafından alınan su tahsis kararlarıyla sistematik biçimde boşa düşürülmektedir. 4 Haziran 2025 tarihinde alınan idari bir kararla, Muğla’yı besleyen Dalaman Çayı’ndan başka havzalara su tahsisine izin verilmiştir. Oysa gerek ulusal mevzuat gerek Ulusal Su Planı, gerekse OECD Su Yönetişimi İlkeleri ve Birleşmiş Milletler’in bütünsel su yönetimi yaklaşımı, havza önceliği ilkesini açık biçimde tanımlamaktadır. Buna göre bir havzadan başka bir havzaya su tahsisi yapılabilmesi için, öncelikle suyun çıktığı havza içerisindeki yerleşimlerin içme ve kullanma suyu ihtiyacının eksiksiz biçimde karşılanması zorunludur.

Bu hukuki ve bilimsel ilkeye rağmen, Muğla Büyükşehir Belediyesi tarafından Dalaman Çayı üzerindeki Akköprü Barajı’ndan Milas–Bodrum hattı için talep edilen yıllık 50 milyon metreküp içme ve kullanma suyu tahsisi Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından reddedilmiştir. Söz konusu talep, bölgenin temel yaşam ihtiyacını karşılamaya yöneliktir ve belediye tarafından altyapının tamamen kendi kaynaklarıyla yapılacağı açıkça beyan edilmiştir. Buna karşın aynı Dalaman Çayı’ndan, Aydın iline 220 milyon metreküp tarımsal sulama suyu tahsis edilmiştir.

Bu tablo, su tahsis kararlarının teknik ve bilimsel ölçütlere değil; siyasi ve idari tercihlere göre şekillendiği yönünde ciddi kuşular doğurmaktadır. Üstelik DSİ tarafından ileri sürülen

gerekçeler arasında hidroelektrik santrallerin devamlılığı, özelleştirme süreçleri ve baraj göllerindeki ticari faaliyetler yer almakta; bu gerekçeler, içme ve kullanma suyunun tüm diğer kullanım türlerine öncelikli olduğu yönündeki temel ilkeyle açıkça çelişmektedir. Nitekim Yerüstü Su Kalitesi Yönetmeliği, içme suyu rezervuarlarında balık yetiştiriciliğini yasaklamasına rağmen, bu tür faaliyetlere izin verilmiş olması, kamu idaresinin kendi mevzuatıyla dahi çelişen bir uygulama pratiği geliştirdiğini göstermektedir.

Gelinen noktada Muğla halkına fiilen dayatılan tercih şudur: Özel şirketlerin kârı, enerji üretimi ve ticari faaliyetler; insanların içme ve kullanma suyundan daha öncelikli kabul edilmektedir. Oysa Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları'nın 6'ncı maddesi, herkes için güvenli ve erişilebilir içme suyuna eşit erişimi açık bir yükümlülük olarak tanımlamaktadır. Suyu erişim, pazarlık konusu yapılabilecek bir hizmet değil; devletin sağlamakla yükümlü olduğu temel bir yaşam hakkıdır.

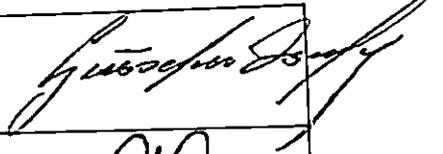
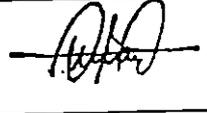
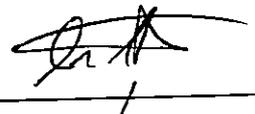
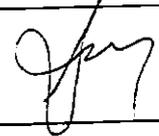
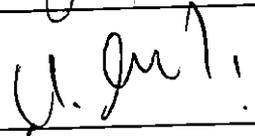
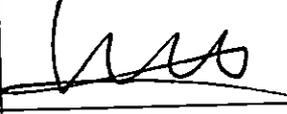
Bu nedenlerle; Dalaman Çayı havzasına ilişkin su tahsis kararlarının, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün uygulamalarının, havza önceliği ilkesinin ihlal edilip edilmediğinin, içme ve kullanma suyunun neden ikincil plana itildiğinin ve kamu yararının hangi gerekçelerle göz ardı edildiğinin tüm boyutlarıyla araştırılması zorunlu hale gelmiştir. Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından kurulacak bir araştırma komisyonu, yalnızca Muğla için değil; ülke genelinde adil, bilimsel, şeffaf ve yaşam hakkını önceleyen bir su politikasının tesisi açısından da hayati önem taşımaktadır.

1663 Sayılı Meclis Araştırma Önergesi İmza Çizelgesi

ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
2. Gökçe GÖKÇEN	İzmir	
3. Orhan Sarıbal	Bursa	
4. Nail GİLER	Kocaeli	
5. A. Tuncay ÖZGEN	İstanbul	
6. Ayhan BARUT	Adana	
7. Mahir POLAT	İzmir	
8. Ali Fom Kasap	İstanbul	
9. Sordun SARI	Balıkesir	
10. Veda Bırdıoğlu	Kırıkkale	
11. Özgür Çayhan	Çanakkale	
12. Cemal Aksoy İlgeri	İstanbul	
13. FALAT DİNGER	MERSİN	
14. Suat Özcağlar	İstanbul Mu.	
15. Mahmut Tanal	Sankurja	

16.	Gürsel SEROL	İzmit Mu.	
17.	Ali ÖZTUNÇ	Kahramanmaraş	
18.	Cemal ENGİNYURT	İstanbul	
19.	Seref ARPACI	Denizli	
20.	Fahri ÖZKAN	Karaböğaziçi	
21.	Utku GÖKNÖR	Estambul Mu.	
22.	İKİM KARASU	Sivas Mu	
23.	İlhami ÖZCAN AYGUN	Zelazığ Mu	
24.			
25.			
26.			
27.			
28.			
29.			
30.			

